

Sadullah iek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.6.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

*******aşka Esir Olmak*******

Aklıma yine sen geldin
Kaçan elemelerimi geri getirdin
İnanılmaz acıları tekrar verdin
Sen beni mahvettin

Hayata baktım seni gördüm
Geçmiş hatırladım hep sövdüm
Seni düşündükçe hep öldüm
Eski defterlere bir bir döndüm

Gülüm hani seviyordun
Hasrete hep sitem ediyordun
Mutlulukları her *AN* bekliyordun
Ajandana sevgi notlarını ekliyordun

Geçmiş unutulmaz biliyorsun
Gelecek bilinmez anlıyorsun
Seninle sevdam nasıl gidiyor?
Aklıma geldikçe sitem ediyorum
Bu zalim dünyaya!

Senden ayrılalı
Unuttum kendimi
Düştüm inanılmaz boşluklara
Başladım sigaraya merete
Gecelerin hamisi oldum....

Gerçi eskiden
Kırmızı güldün
Artık soldun
Ben eski ÇİÇEK değilim
Kökten yok oldum
Dayanılmaz işkenceler çekiyorum
Kahroldum, bittim, tükendim...

Senden uzaklaşalı;
Dünyam karardı
Bünyem hepten sarardı
İstanbul gecelerine esir oldum
Sokakların malı oldum
Kaldırımların vazgeçilmezi oldum
Gecenin karanlığında;
Ayaş demeden, it demeden
Bütün korkuları bir kenara atarak;
Başımı eğmiş,
Elimde tüten sigaralarla
Gecenin pervasızlığına
Meydan okudum...

Sen aklıma geldikçe
Hepten kudurdum
Banklarda sabahladım

Adeta gece kuşu olmuştum
Sessizlikle boğuşurken
Gecenin karanlığında
Bir yanda da;
Soğğun acımasızlığı
İliklerime sızarken
Hep seni düşündüm
Düşündükçe tükendim...

Ben yaşıyor muyum?
Bu hayat benim mi?
Ayaş olup nara atan ben miyim?

Aklıma geldikçe;
Tekrar tekrar öldüm.

Seni gecenin karanlığına sordum
Cevap yok.
Cevapsız sorular içinde
Yok olmaya mahkumum
GALİBA!

Lanet denen aşka esir oldum
Günüm günüme dert oldu
Hayatım hayatıma engel oldu
Düşüncelerim düşüncesizliğime esir oldu
Sevgim sevgisizliğin pençesinde kaldı
İnanılmaz haykırışlar
Beni hep susturdu...
Ama gönlüm susmadı
Sadece sessizliğin içinde
Boğulup gitti...
VEFASIZCA! ! !

Ben bu satırları yazarken
Şeni değil
Ölümü düşünüyorum
İnan çok korkuyorum
KENDİMDEN! ! !

Sadullah Çiçek

Adalet Ve Kalkınma Partisi

DURMAK YOK YOLA DEVAM! ! !

Adalet yok olmuştı bu ülkede
Düzen nedir? Hayaldi memlekette
Adil hükümetler yoktu bu ilde
Lira tısar, gecelik faizlerde
Ekmek, gaz, şeker, yağ... reçetelerde
Talihi kör milletim ne ellerde?

Vicdansızlar milletten ne istiyor?
Ekmeğimizi durdurtuyorlardı...

Kalktı ayağa AK gönüller hemen
Aylak ve çaylaklar ne der demeden
Lider çıktılar, şüphesiz her ilden
Kafese giren halk doğdu: Yeniden!
Işık geldi, nur saçıldı ülkeden
Nice destekler verildi, her yerden
Millet tiksinişti, zaten darbeden
Ağız yok! Dil yok! Susmuştuk eskiden! ! !

Parlak gelecek bekliyor milleti
Artık unuttuk bu geçmiş zilleti
Refah zamanıdır, yoktur illeti
Tüm zamanların en iyi partisi
İnşallah son bulmaz bu demokrasi
Şefillerin artık dardır çevresi
İNSANLARDIR EN TEMEL GARANTİSİ! ! ! ...

ocak 2010 Denizli

Sadullah Çiçek

Ah Memleket Kokusu! ! !

Memleketimin güzelliklerini
Anıyorum;
Her defasında
Kaybolmuş g zemlerini
Dile getiriyorum....

Yamaŗta;
Kurulmuş olan köyümden
ş z aŗmak istiyorum...
 zlemleri anınca birden
Kayboluverir
İçimdeki   k nt l  hisler.
Etraflıca hasret kokusu sarar
Bedenimi...

Biricik anamın;
Sacda pişirdiği
 ıtır  ıtır gözlemeleri
Tekrar tekrar yad ediyorum...
Acaba babam eskisi gibi
Hala bastonunu alıp;
Keçi ve tekeleri
 ale Waşon'a* götürmüş m  acaba?
Kalbi ak süt gibi pak pir ninem;
Zaman geçirdiği
Gönül bahçesinde mi acaba?

Dedem;
Ağır ağır adımlarla Kahmut'a*
Cuma Namazına Gitmeye
Devam ediyor mu hala?

Halamın eski masum hali
Devam ediyor mu?
Amcamlar;
Yaprak kesmeye gitmişler mi acaba?
Dilber Yenge;
Ev işleriyle ilgileniyor mu?
Mis gibi yemekleri yapmaya devam ediyor mu?

Mustafa Emmi'nin oğlu
Ahmet evlenip,
Malatiya'ya taşınacaktı,
Acaba ne yaptı?

Hey gidi bizim Rahmetli Emmi'nin oğlu Eşref!
Eski neşesi var mı hala?
Ekmegi için El-aziz'e,
Gitmeyi sürdürüyor mu?

Mehmet Zeki devletten aldığı
İneklerin parasını verdi mi?

Sıra arkadaşım Mahmut'un askerlik kağıdı
Gelmesi lazımdı?

Hey emmi oğulları!
Ahmet, Muhammed(2) , Mahmut, Abdulsamed, musa,
Halil, Davut, Abdulkerim...

Hayat nasıl?
Geçiniyor musunuz?
Adeta unuttuk birbirimizi!
Utansın;
Zaman ve kader...
-'Bu iki şey insanı mum gibi eritir'!

Canım kardaşlarım;
Unutur muyum sizleri?
Apo, Fatma, Mehmet Emin, Enes, Onur...
İçimdeki yanan özlemde hep varsınız!

Hey koca çınarlar! ! !
Hasan Emmi, Mustafa Emmi, Hüsna Najık*
Yaşlı Nenem ve Dedem...
Köyümün yadigar insanları! ..

Hüsna Najık ne alemdesin?
Rahmetli cesaret cevheri
Ahmet Emmi'nin
Sonsuz hasreti
Tütüyor mu gözlerinde hala?

Rahat ol Najık!
Emmi kalbimizde
Hala yaşıyor
Ve
Yaşamaya devam edecek!

Eski günleri andıkça
Güneş yeniden doğmuş gibi oluyor!
Hayata taptaze bir 'AN' katmış gibi
Hissederim kendimi! ..

Çeşmenin yanında,
Çamurdan çeşit çeşit, garip garip,
Şekiller yapardık
Gariptik, mahzunduk, mazlumduk
Ama her şeyden önce

Ve de en önemlisi:

Bir umut vardı gözlerimizde
Masum mutluluklarımız vardı!

Ah nerde o günler;
O hatıralar,koşuşmalar,
Ağlaşmalar, gülüşmeler,
Derin derin üzüntüler...

Köylü insanların sadakati
Memleket insanının şefkati...

Özlüyorum
Memleketimin kokusunu...
AH MEMLEKET KOKUSU! ! !

ocak 2010 Denizli

Not. * Çale Waşon: köyümüzdeki bir vadinin ismi {(zazaca) derin kuytu otların
bulunduğu yer, anlamına gelir]

Najik: {(zazaca) amca hanımı demek }

Kahmut. {(zazaca) Gelintepe Köyü'nün zazaca ismi }

Not2: doğup büyüdüğm yörede insanlar çoğunlukla ZAZACA konuşurlar

Sadullah Çiçek

Anadolu'm

Yaz kış bembeyaz görünen dağları
Görkemi tehlike saçan taşları
Bol bol kara üzüm veren bağları
Tükenmeyen bereketli aşları...

Elleri nasır tutmuş anaların
Hissettin mi ince bakışlarını?
Gönüllerden sezilen manaların
Nur gibi süzülen akışlarını! ..

Yarı yırtık potinli çocukların
Yüzlerinde sonsuz masumiyeti
Boyna takılan nazar boncukların
Nasıl da anlatır samimiyeti...

Ali dedenin elinden düşmeyen
Zerdaliden yontma altın asası
Asıl ayakta tutup; bitirmeyen
Asası değil, olmayan tasası.

Koyunların güdüldüğü seherler...
Aleminde yalnız kalan çobanın
Yanık sesiyle uyanır köylüler.
Bitmez ekmek kavgası bu dünyanın! ...

Mehmet'in askerlik kağıdı gelir
Herkeste; pür telaş, heyecan, gurur...
Vatan ocağına nasıl verilir?
Gel gör hesabı o zaman sorulur!

Yetim yavru bırakan babalara
Nasıl ağıt yakılır? Bilir misin?
Sineden çıkan koca yaralara
Ne dersin; sebat edebilir misin?

EKİM 2009 - SOLHAN -BİNGÖL

Sadullah Çiçek

Anadolu Kadını...

Sıcacık yemeği yok ocağında
Çocuk sırtında mermi kucağında
Öz evlat gibi sever vatanını
Özledim Anadolu kadını!

Nasır tutmuş ellerin, ayakların
Soğukta penbeleşen yanakların
Kuru ayazda biten şakakların
Yükten kireç tutan dizkapakların...

Ne acılar, ne kederler yaşamış
Ne zorluklar, ne engeller atlatmış
Nice zaferler, sevinçler başarmış
Nasırlı el deme! Düşman patlatmış!

Saf duyguların, masum duaların
Asırlık nice mutlu yuvaların
Bilinmeyen ölümsüz dünyaların
Sırları var penbe yanakların...

Sevgi emsali merhamet timsali
Ermış visali verir bir misali
Anadolu ili kardeşlik dilil
Boş değildir; kireç tutan dizleri...

Canım kurbandır; o güzel yüzüne
Tüm varlığım gelse değmez eline
Hayranım pir nine; o pak kalbine
Bir de içimi yakan; gülüşüne...

ARALIK 2009 SOLHAN BİNGÖL

Not: son dörtlük sevgili neneme ithafımdır!

Sadullah Çiçek

Anla Artık!

Seni düşündükçe;
Kahroluyorum...
İçimdeki duyguları, düşünceleri
Sana aktaramadığım için;
Adeta kavruluyorum!

Kestane şekeri gibi
Gözlerine;
Doya doya bakıp da
Derdimi anlatamadığım için
Viran oluyorum! ..

Unutmak mı? Ne diyorsun güzelim!
Seninle hayat var özelim
Uzaktan sıırsıklam aşık
Olup da;
Açılamadığım için
Ölmüş denizlerde hissediyorum kendimi
Kendimi...

Ne olur;
ANLA ARTIK!
Seviyorum işte
Elimde olmasa bile
Aşığım o saçlarına
Gülen yüzüne
Kara kara;
Saçlarına
Vurgunum işte!

Netteki resmine bakınca
Ne haddime, diyorum
Rahatsız edip, kapını çalayım!
İçimdeki duygular bir bir akınca
Seni unutmak kolay mı?
Güzelim...

Elimde değil, biliyorum
Yapamam, başaramam diyorum
Ama yapamıyorum
Anla artık;
Seviyorum işte;
ANLA ARTIK! ! !

kasım 2009 malatya

Sadullah Çiçek

Anneler Günü'ne Özel...

anne biliyor musun?
aklıma yine sen geldin
sana bir şiir yazasım geldi
biliyorum ne yapsam azdır
geceye ancak şiirle seni anlatabilirim
özlemlerimi ancak bir şiirle avutabilirim
bu gece yıldızlara ancak seni sorabilirim
karanlıkta kaybolan duygularımı
ancak seninle bulabilirim
biliyorum ne yazsam azdır
senin için çöllerde avare dolaşsam
dağları yarıp ikiye bölsem
kaf dağlarına gidip dilek tutsam
sırtıma alıp yedi cihan taşısam
dudaklarımı ıslatan bir yudum sütüne değmez anne, biliyorum...

bugün gibi
bütün özel günler, haftalar, aylar, yıllar sana gelsin
devri alem önünde diz çöksün...

benim için çektiğin sıkıntıları, acıları
nasıl inkar edebilirim?
nasıl düşüncesiz olabilirim?
seni anmadan nasıl hesabı kesebilirim?
benim için harcadığın yıllarını nasıl unutabilirim?
uykusuz kaldığın geceleri nasıl sorabilirim?
karbeyaza dönüştürdüğün saçlarının
nasırlaştırdığın ellerinin, ayaklarının
zarar gelmesin diye peşimde koştuğun تنها sokaklarının
hakkını nasıl ödeyebilirim?

gece demeden gündüz demeden
bana ettiğin nasihatlerini
nasıl unutabilirim anne?

karnındayken,
binbir zahmetle aştığın dağların, katettiğin yolların
ocağın için iş gören kolların
ekmek pişirdiğin sıcak tandırların
benim için halsiz kalan baldırların
dayanılmaz yükler altında beni taşıyan ayakların
hakkını nasıl verebilirim?
sadece bu özel günü armağan ederek
kimi kandırabilirim?

inan anne değil bu günler
ömrüm boyunca çektiğim acıların
ağır bedel ödediğim kavgalarımın
acı itiraflarla dolu hatıralarımın
sıkıntılar içinde geçen günlerimin
dolu dolu yaşadığım özlemlerimin
inadına verdiğim sözlerimin

sevda hasretiyle yanıp tutuşan gözlerimin
sarılıp öptüğüm değerlerimin
uğruna can verdiğim sevdiklerimin
can pahasına bağlanıp her şeyim dediklerimin
kaynar sulara kavrulan elleriimin
nice sözler sarfeden dilimin
kendini deha zanneden beynimin
senin yanında tırnak kadar değeri yoktur
ve olamaz da!
yalvaran gözyaşlarımla
ve birazcıkta haddime sığınarak
diyorum ki; ne olur;
AFFET BENİ ANNE! ! !

Sadullah ÇİÇEK
denizli 9 mayıs 2010
saat: 04:00

Sadullah Çiçek

Arıyorum...

arıyorum heyecanlı çocukluğumu
kaybolup giden meçhul sevgilimi
unutulup yok olan değerlerimi
aşk hakkındaki düşüncelerimi
arıyorum...

birisini arıyorum
karşılıksız sevdiğim
gönül verdiğim
habersizce tutulduğum aşkı arıyorum
meçhul bir insanı arıyorum

gece yatağında;
gözlerimi tavana dikerken
sanki karşımdaydı
rüyalarımı süslerken
hep başucumdaydı
dertlerimi dinleyip her daim yanımdaydı
karanlığın soğukunda üşürken
beni ısıtan kanımdaydı...

yıldızları sayarken teker teker
duygularımı da anlatırım birer birer
çoban yıldızı hep beni dinler,
sanki o da benim gibi derbeder...

arıyorum onu yine pervasızca
biliyorum bulamayacağımı, biliyorum
yine de yine de arıyorum
arıyorum onu
arıyorum...

Sadullah Çiçek

Aşka Dair...

Aşk;
Sevmek değildir.
Hele çay ısmarlayıp tutulmak hiç değildir!
Üç beş dakikada aşık olup
Ertesi gün ilişkiye girmek de nasıl?
Aklımın ucuna bile getirmek istemiyorum.

Aşk;
Ölümsüzlüktür!
Kavuşamamaktır; kavuşmadığı halde
Hatırlamak, anmaktır.
Özlemle özlemektir.
En has özgünlüktür
İçten sevmeye, habersizce gönül vermeye
Devam etmektir.
Fedakarlıktan çekinmemektir
Ağlamaktır, sızlanmaktır.
Düşündükçe kavrulmaktır...
Sıcakta soğuğu,
Soğukta da sığağı
En güzel biçimde hissetmektir! ..

Aşk;
Bu kadar ucuz mu olacaktı?
Ayaklar altında çiğnenmeyi
Hak ediyor mu acaba?

Mazide kaldı;
Eski büyük ölümsüz sevdalar
Leylalar, Mecnunlar...
Ferhatlar, Şirinler...
Yusuflar, Züleyhalar...
Hepsi artık bir efsaneden ibaret!

Kalıplaşmış ama;
Donsuz sözlerle birbirimizi kandırıyoruz!
'Seni seviyorum,
Seni çok özlüyorum,
Aşkım, hayatım, canım,
Birtanem, sevgilim,
İçim, dışım, her şeyim,
Senin için ölürüm...'

YOK CANIM DAHA NELER!

Gırtlığına birileri bassın
İşin ucunda menfaat,
Kandırma, dolandırma olmasın hele;
Nasıl da kaçacak bir delik ararsın
Onu o zaman görmek lazım.

KOÇUM;

Ucuzluk bit pazarında olur!

Bizim pazarlarda;
Her şeyin aslı ve sahtesi bulunur
Hemde çok ucuza!
Ama;
Aşkı ve insanı satma
Kitabımızda olmadığı gibi
Pazarımızda da yoktur! ..

OCAK 2010 SOLHAN / BİNGÖL

Sadullah Çiçek

Ben

Yolların çilekeş çocuğuyum
Dağların kesmekeş dostuyum
Sokakların devamlısıyım
Ben; kara sevdalılarının
Bitmez sevdasıyım...

Her saat başında; sokak ortasında,
Kaldırımların saplanan taşında
Çöplerin zehirli aşından;
Nasibini arayan
Yüreği temizlerdenim...

Ben; yaldızlı konakların,
Zengin menülü kaynakların
Fahişe gibi oynakların
Elemanı değilim, olamam.

Ben; masum yavruların
Ağlayan sesiyim
Bülbül gibi öten kumruların
Altın fesiyim...

Ben; gariban çobanın
Temiz ruhuna seslenen kavalıyım
Yelden yırtılmış obanın
Gerekli zevalıyım.

Yalnız bırakamam geceleri
Onlar benimle bahtiyar
Düşüremem dilimden altın heceleri
Onlardır; bana yar!

Ben; geçen zamanın
Arta kalmış malıyım
Ben; zalim dünyanın
Naçar hamalıyım

Ben; memleketin özüyüm
Anamın biricik gözüyüm
Babanın dolu sözüyüm
Şehit anaların yanan közüyüm

Vatan evladı olmuş divane
Ana sözü, baba sözü dinlemez
Anlamsız bahaneler şahane
Hizmet şeref nedir? Bilmez!

Ben; kendini bilmez deliyim
Ben; sarıksız veliyim
Ben; evvelkinin evveliyim
Ben; bu dünyada vizeliyim
Ben; her şeyimle gizemliyorum

Ben; geçmişten geleceğe elemliyim
Ben; benim, sende bensi;
Ben, sensin
Dur! Böyle devam etsin....

KASIM - 2009 - SOLHAN - BİNGÖL

Sadullah iek

Birsen Yılmaz

DEĞERLİ HOCAMA İTHAFIMDIR

Birsen e oldu buraya geleli
İçim dışım hali vaktiyle deli
Ruhumdan esn rüzgarlardan belli
Sıcacık bir kalbi herkes sevmeli
Etme gayri canan üzülmemeli
Nice, mutlu seneler dilemeli

Yılmaz kendisi, soyadından belli
Işık veren lamba gibi verimli
Lakayt değil, tam aksine erdemli
Mor menekşeler gibi çok sevimli
Allah böyle kula ömür vermeli
Zahmeti aynen zerafeti gibi!

mart 2010 denizli

Sadullah Çiçek

Cemil Bankir

SEVGİLİ ARKADAŞIM CEMİL'E İTHAFIMDIR

Cemil kardaşımı candan severim
Emin şekilde her yerde överim
Memnun olduğumu her zaman derim
İnşallah zarar gelmez, Allah Kerim!
Lafları düzgün, teşekkür ederim.

Bela gelse ferman yazar, dizerim
Alemde yeri rahat mı? Süzerim
Nice sahte dostlar! Fena üzerim
Kim gelirse hiç dinlemem, ezerim
İlaç gibi dostu iyi seçerim
Rahat ol! Yanlış yapanı silerim! ! !

NİSAN 2010 DENİZLİ

Sadullah Çiçek

Çoban Olmak!

Çoban olmak;
Bambaşka bir duygu
Dağda taze lale olmak
Gibi bir şey...
Çoban olmak!
Çoban olmak!

Saf duygular,
Taze heyecanlar,
Yakalanması zor 'AN'lar,
Kavalın dostluğuyla geçen tüm zamanlar
Şürü peşinde koşanlar
İçli dışlı türkülerle coşanlar
Derin derin dereleri ve yamaçları aşanlar
Koca kayaları vadilerden
Aşağıya doğru;
Yuvarlatanlar...
Acaba nasıl geçer bu hayatlar?
Çobanlığı benim;
Masumca yaşayan var mı?
Çoban olmak!
Çoban olmak!

Çoban olmak!
Çoban olmak!
Günahsız kalmaya,
Doğal yaşamaya
Ve de;
Şehir yaygarasından
Uzak kalmaya
Tarihi fırsatlar doğurur
Çoban olmak!
Bambaşka duygudur
Çoban olmak!
Çoban olmak!

EYLÜL 2009 SOLHAN / BİNGÖL

Sadullah Çiçek

Derin Saplantı!

Gölmek neydi?
Sahiden unutmuşum...
Mutlu olmak nasıl bir duyguydu?
Düşünüyorum, taşınyorum
Ama, bir türlü çözemiyorum
İçimdeki işlemsiz problemleri...
Sahiden kafam yerinde değil!

Gezmek, tozmak, eğlençe
Keyif sürmek
Kimlerin vazgeçilmez hayatıydı?
Ne bileyim?
Benim olmadıktan sonra
Hiç bir anlamı yok!
Sahiden bunlar bana haram mı?

Ağlamalar, sızlamalar, dertler, kederler...
Hep beni mi bulur?
Sahiden bu piyangolar
Bana mı hep çıkar?
Beni çok mu seviyorlar?
Zaten onlar da olmasa;
Ben çoktan ölmüşüm!
Sağolsun! Vefakar dostlarım:
Ağlamalar, sızlamalar, dertler, kederler! ..

17 aralık 2009 denizli

Sadullah Çiçek

Devlet Bahçeli

Devlet senin neyine ulan köpek!
Elini çek şehit annelerinden!
Vatan, millet diye bağırma; köfte!
Liderlik neyine, defol ülkeden
Egoistin yeri yoktur bu yerde
Tip, surat ve kel kafa; ne alemde :) :) :)

Bas bağıra teröre çatıyorsun
Apo'ya yol gösteren sen değil misin?
Hükümeti hep eleştiriyorsun!
Çelimsizlik yapan sen değil misin?
Erdemli ol! Biraz erdemli! Şopar! ! ! :) :) :)
Lobi çalışmalarına son ver! Kaşar! ! ! :) :) :)
İnsan kandırmayla rey toplama lan! ! ! ! !

solhan bingöl ocak 2010

Sadullah Çiçek

Ey Osmanlı Geri Dön!

Dünya huzur doluydu,
Kırılmazdı kalpler,
Herkes mutluydu,
Fetihlere giderdi Alperenler...

Osmanlı dikmişti büyük sancağı
Zulüm ile hükmetme gibi değildi
Geçerliydi; İSLAM cihadı!
Masumlar savaşta ölmezdi.

Tam *ALTI YÜZ ELLİ* sene,
Hüküm sürdü cihan devleti.
Ey insan! Gel de şimdi dene!
Zorbalık her yeri mahvetti!

Balkanlar, Kafkaslar, Ortadoğu
Ertuğrul Gazi, Osman Bey'in yurdu
Hacı Bayram-ı Velilerle doluydu Anadolu
Sevgiyle yok ettiler, içimizdeki kurdu...

Görüyoruz şimdiki halimizi
Arıyoruz eski alimizi,
Zalimler aramıza daldılar,
Kardeşliğimize nifak soktular.

Zaman geçti; dünya döndü
Mutluluk ve kardeşlik ışığı söndü
Büyüklerimizi anamaz olduk
Meyvesiz ağaçlar gibi solduk! ..

Muhtacız sana Ey OSMANLI!
Yürekler dağlanıyor, analar ağlıyor
Silahlar patlıyor, havalar dumanlı
Çocuklar ölünce, suçlu çıkar sağlıyor...

Dünyada adil hüküm süren
Kardeşliği bitip tükenmeyen
İnsanları zulümden ölmeyen
Cihan imparatorluğunu göremediğim için;
Ağlıyorum anne!

Analara koşardı muharebeye
Kucaktaki yavru bebelerle beraber.
Cihad dendi mi herkes koşardı sefere! ..
Amaç;
İSLAM sancağı,
Şehitlik, gazilik olunca;
Kim olmaz ki seferber!

Savaş meydanında; had safhada çarpışmalar
ALLAH-U EKBER nidaları yükseliyor...
Ezilmek mi? Ne diyorsunuz canlar!

Allah yolunda;
Gözlerini kapatmış gidiyor,
Düşmana; Osmanlı alayları...

Kardeşlik, huzur istiyoruz
İnsanlar ölmesin, inanç gitmesin
Farkında değiliz pervasızca gidiyoruz
Gel OSMANLI! İnsanlık bitmesin.

Bize; Osmanlar, Fatihler lazım
Necipler, Akifler gelsin
Adi köpekler neyimize
Dünya yeniden düzelsin...

Dünyayı ayakta tutan;
Kanuniler, Sokulular, Muradlar,
Abdülhamidler, Selimler,
Akşemseddinler, Mevlanalar,
Yunus Emreler, Köroğlular,
Orhanlar, Şeyh Şamiller
Gerek bize...
Dünyayı kurtaranlar nerdesiniz?
Özledik be sizleri! ..

Umut veren ekmek parası
Kanla, barutla bölüşülmesin
Bu değil mi ki; insanlığın yüz karası!
Ne olur, dayanamıyorum
Yüce ALLAH'ım;
Kücücük, masum yavrular ölmesin...
Yüreğim yetmez de bir gün
Ondan korkuyorum! ..

Gel Ey OSMANLI!
Dünya yeniden sana muhtaç
Hayatlar kararmadan
İnsanlar birbirlerini yemeden
Büyük SOYKIRIM ve KATLIAMLarı
Durdurmak ancak seninle olur!

Ey Yüce ALLAH'ım
Şüphesiz ki; Yüce ve Merhamatlisin
Kullarının zarar görmesini istemezsin
Gönder OSMANLI gibi bir devleti!
Muhtacız, aciziz, mazlumuz...
Bizi ancak OSMANLI gibi
Bir cihan imparatorluğu,
Senin sayende
Huzura kavuşturur...

ALLAH'ım izinle,
İnşallah diyerek...

OSMANLI CİHAN DEVLETİ gibi
Yeniden büyük bir huzur ABİDESini
İnsanlığa nasip edersin!

Gerçekten OSMANLI'ya muhtacız
Olmazsa yeni bir OSMANLI
kara haber tez gelir! ! !
Hazırlanın kıyamet yaklaştı.
Hesaplar tutuyor mu acaba?
EY OSMANLI GERİ DÖN! ..

Sadullah Çiçek

Gönül

Gönül bu;
Ne olacağı belirsiz
Bazen ürkek bir ceylan
Bazende kükreyen bir aslan!

İşte ben ürkek bir ceylan
Gibi olmuştum
Bütün bedenimle solmuştum
Yok olmuştu içimdeki aslan!

Niye kızılıyorsun bana
Elimde değil vurulmuşum sana
Biliyorum, haklısın her defa
Suçluyum, affedersin bir kez daha

Gözlerin dokunuyor
Gözlerime...
Bakışların öldürüyor,
Bir bak; yaşadıklarırma
O zaman belki anlarsın!

ekim 2009 solhan bingöl

Sadullah Çiçek

Labirentli Düşünceler! ! !

korkuyorum
gökteki yıldızlardan
kayıp giderler bir gün
ve yine yalnız kalırım diye

ürküyorum
güneşin aşırı parlaklığından
gün olur patlayıp kızar
derdimi anlatacak kimse bulamam diye

şüpheleniyorum
inandığım dostlardan
menfaat uğruna satarlar
ve güvenecek kimsem kalmaz diye

endişeleniyorum
beynimdeki soru iş...aretlerinden
güzel bir zamanda aklıma gelip
saç başımı yolarlar diye...

sadullah çiçek
10 mayıs 10 pzt denizli

Sadullah Çiçek

Mutlu Olmak! ! !

Sevilmek neydi?
Çoktan unutulmuşum...
Vurulmak kolay mıydı?
Çoktan ölmüşüm! ..

Ürkek kalbim birini sevmiştii
Günün birinde...
Belki kavuşurum, mutlu olurum diye;
Güzel güzel hayaller kurardım.
Gece gündüz rüyalarımı süslerdi,
Uzaktaki meçhul sevgilim...
Öyle bir duygu ki,
Tarif edilmez, düşünsenize!

Ben onu deliler gibi seviyorum
Çılgın aşıklar gibi vurulmuşum
Her 'AN'ım onu düşünmekle geçiyor
Onun için;
Yüreğimin derinliklerinden
İnce ince nağmeler döktürüyorum
Yarı yırtık kağıtlara

Ve de;

Harap düşmüş duvarlara
Sevdiğimi haykırıyorum!

Onsuz, düşünemiyorum kendimi
Onsuz, umutmuşum benliğimi
Onsuz, kaybetmişim şenliğimi
Onsuz, yalnızlık vurmuş bendimi
Onsuz, mutlu olmayı unutmuşum
Onsuz, canlı hayatımı uyutmuşum
Onsuz, gözlerim görmüyor
Onsuz, kulaklarım işitmiyor
Onsuz, kelimeleri söyleyemiyorum
Onsuz, dişlerim şakırdatmıyor
Onsuz, kaşlarım çatmıyor
Onsuz, saçlarım diken diken oluyor
Onsuz, burnum koku almıyor
Onsuz, dilim tat almıyor
Onsuz, konuşamıyorum
Onsuz, nefes alamıyorum
Onsuz, yüreğim çarpıyor
Onsuz, ayaklarım soğukta donmuyor
Onsuz, parmaklarım hareket etmiyor
Onsuz, kendimi hissetmiyorum

Tüm varlığımı, yokluğumu
Kısaca her şeyimi
Ona vermişim
Onsuz, hayat bir zorlu dönemeç

Onsuz, dünya bir zindan
Onsuz, BEN yokum
İşte ben bu hale gelmişim
Ya O nasıl?

Hiçbir şeyden haberi yok!
Onu sevdiğimi söyleyince ŞOKE olmuş...

NASIL? NEDEN? NİÇİN?

Soruları beynini allak bullak etmiş
Önce redd ediyor! ..
Çok haklı!
Onun sevdiği biri varmış! ! !
Hayır olamaz!
YALANNNNN! ! ! !

Deliler gibi sevildiğinden
Hiç haberi yok..
Çok doğru, sevdiğimi söyleyememişim
Zamanlama hatası.
Mektubuma karşılık yazmış, cevap:

Ne olur rahatsız etme,
Sevdiğim biri var!

Yerden yere vurulmuştum
Kafamı kırarcasına duvara çakmıştım! ..
Gene de hissettirmedim
Özür diledim..
Son bir kez daha mutluluklar diledim...
İçime hapsettim duygularımı
Tüm defterleri umutsuzca kapattım
Rahatsız edemezdim onu artık!..
Hakkım da değildi zaten...

Sadece ona hissttirmeden
Netteki fotoğraflarına
Baka baka gözlerimden
Gözyaşlarımı akıttırır
Gizli gizli ağlardım...
Tekrar tekrar mutlu olması için
Yüce RABB'imden ona dua ediyordum

Mutlu olmak ne güzel duygu
Herkes nasip olmayan bir olgu

Zaman geçti devran döndü
Bir cevap gelmiş MSN me
Umutsuzca beklediğim sevgilimden...

Aynen şöyle cevap yazmış:

Arkadaşlığımız çok güzeldi
Aynı dershaneye gider
Aynı kafede beraberce
Çaylarımızı yudumlayarak içerdik
Deli dolu geçen günlerimizin
Aksine çok mutluyduk
Bol bol konuşurduk
Havadan, sudan, anadan, vatandan vs.
Ama sevgi ve aşktan hiç bahstmedin
Dertlerimizi paylaşırdık
Neden o zaman sevdiğini
Haykırmadan söylemedin

Çok mahcup olmuşum
Bu cevaptan sonra kendimi
Öldürürcesine kendimi yerden yere
Vurmuşum...

Dünyam karardı
Bünyem tümünden sarardı
Ağlayan gözlerim
Eski günlerini çok aradı

Arkadaş! Yok olmuşum
Tüm benliğimle solmuşum
Dünya bana dar geliyordu
Ölmek istiyordum
Ne çare?

Çaresizlik öyle kaplamıştı ki bedenimi
Çirkinlikten bile beterdi...

Son bir cevap yazdım:

Gülüm;
Üzme tatlı canını,
Gönülden sevgi bazen suskunluk ister
O zaman mutluluğunu harcamak istemememiştin
Sen mutluluğunu yaşamaya devam et
Bütün elemeler bana kalsın.
Sen MUTLU OL yeter! ! !
Gerisi;
KOCAMAN BİR YALAN! ! ! !

Aralık 2009 malatya

Sadullah Çiçek

Ölümsüz Başbakan: Sayın Recep Tayyip Erdoğan

SELAM SANA!

Öncesi yoktu, sen gelene kadar
Layık değildi ülke aç kurtlara
Ümitler yeşerdi, olduk bahtiyar
Milleti harcatmadın çakallara
Seninle huzur geldi gönüllere
Ümit verdin, can verdin, dert dinledin
Zalimlere karşı boyun eğmedin

Birlik ve beraberliği önerdin
Avrupalılara karşı kükredin
Şahit Allah diyerek kükredin
Büyük Türkiye'mizi savunmaya
Ak gönlünle girdin temiz davaya
Kararlılıkla uçtuk havalara
Allah yolunu açık etsin daim
Nice seneler! Sana tek dileğim

Sevdalıyız sana büyük başbakan
Adaletle hükmettin, Ulu Hakan
Yarınla umutlu, seninle canan
İlman iklim gibisin her 'AN'
Nice sevdalar gelir, giden yalan!

Rapor çıktı, muhtar olmaz dediler
Elele meydanda halay çektiler
Cuntaya güvenip nefret ektiler
Edepsizce bize akıl verdiler
Parayı hırsızlara yedirdiler

Tayyip Baba! Yılmadı, yıldırmadı
Allah'a güvenerek kandırmadı
Yollara düştü hiç engel tanımadı
Yolsuzlukları ortaya çıkardı
İllegal yapılanmaya rest çekti
Perişan insanlara el uzattı

Ermeni, Türk, Kürt, Laz, Zaza yok dedi
Refah ancak demokraside dedi
Düzenbazların hilesidir dedi
Önün doğruluğu ispat edildi
Gariban halkın desteğini aldı
Açılım yaparak, kurtlara daldı
Nalı bozuk atlar sınıfta kaldı....

Ocak 2010 Solhan Bingöl

Sadullah Çiçek

Özgün Bulu

Sevgili arkadaşım Özgün'e armağanımdır...

Ömür insanı bitirir
Zehir haince öldürür
Gülün dikenini şişirir
Ülser mideyi devirir
Naçar haller de söndürür

Büyük aşklar seni bulsun
umutlu bir sevdan olsun
Loş ışıkların hep sönsün
Ufkuna bol şanslar dolsun..

Sadullah Çiçek

Özür Dilerim!

Sana şiirler yazasım gelir
Duygularımı düşüncelerimi
Veresim gelir
Büsbütün sevdiğim
Aşık olduğum
Gönül verdiğim
İnsana;
Her şeyi feda edesim gelir...

Korkuyordum, ürküyordum
Seni üzerim diye...
Ne olur anla artık!
Dayanamadım
Bir kaç satır yazı yazdım
Özür dilerim!

Artık benim için küçücük bir 'AN' bile
Kalmamıştı
Her yanımla seninleydim
Duvardaki resmini görünce
Sabredemedim
Bir kaç satır yazı yazmak istedim
Özür dilerim!

Duygularını okuyunca
Doğal halinin devam ettiğini görünce;
Tutamadım kendimi
Bir kaç satır yazı yazasım geldi
Özür dilerim!

Seni görmeyeli çok olmuştu
Nice zamanlar geçmişti
Dünya dursun, ölüm gelsin
Devran dönsün
Değişen bir şey olmamıştı
Ne yapayım güzel kız
Kalbim seni seçmişti
Bir kaç satır yazıyı ekrana dökesim geldi
Özür dilerim!

Duygularım akıp gitti
Gücüm kalmadı varlığım bitti
Gözlerin beni mest etti
Dayanamadım; yeter dedim
Bir kaç kelime sözü sana söyleyesim geldi
ÖZÜR DİLERİM! ! !

ocak 2010 malatya

Sadullah Çiçek

Resmini Görünce

Hayallerle dolu
Bir aleme dalmış
İçimdeki dopdolu
Sevgileri yabana salmıştım
RESMİNİ GÖRÜNCE!

Onu düşünüyordum
Her şeyimle beraber
Aklımda... Yine özlüyordum
İçimdeki duygular
Ona ulaşmak için
Olmuştu seferber
RESMİNİ GÖRÜNCE!

Dolaşırken gördüm;
Sanal alemdeki resmini
Kıvrıcık saçları, mavi gözleri
Ak süt gibi parlayan dişleri
Tüm alemimle düşünüyordum onu
RESMİNİ GÖRÜNCE!

Sanki bana bakıyordu
Gözleri dopdoluydu
İçimdeki hüznü
Görür gibiydi
RESMİNİ GÖRÜNCE! ! !

Sadullah Çiçek

Sen....

Dilimden düşmez hecelerdendin
Bitip tükenmeyen hecelerdendin
Aklımdaki cevapsız bilmecelerdendin
Okuyup anlamadığım
Eserlerdendin...

Varlığım, hayatım, özüm
Dünyayı göremediğim iki gözüm
Dert anlatamadığım sözüm
Düşündüğüm, hayal ettiğim
Özüm
ve
ÖZGÜN'ümsün

Sen; mor sümbülsün
Kırmızı bir gülsün
Şakır şakır öten bülbülsün
İçimde biten külümsün
Arı peteğindeki özlümsün! ..

ekim 2009 solhan bingöl

Sadullah Çiçek

Sevemedim....

Sevemedim...
Bana inat yapan dünyayı
Dost görünüşte kazık atanları
Elini uzatıp da selam vermeyen dostları
Yanına alıp sevmeyen kara toprağı
Sevemedim...

Sevemedim...
İnsanların iki yüzünü
Güneşin doğudan doğuşunu
Ayın batıdan batışını
Suyun dereden şırıl şırıl akışını
Sevgilinin gören tek gözünü
Sıcaklığın yürekleri boğuşunu
sevemedim...

Sevemedim...
Zalim memleketin gurbetini
Elin ikram ettiği şerbetini
Düşmanın sürekli devam eden muhabettini
Sahte basılan paranın değerini
Sevemedim...

Sevemedim...
Yalancı baharın açılan kapısını
Onursuz yaşayanların yapısını
Eşit bölünemeyen elmanın yarısını
Çakma sanatçının şarkısını
Siyasetçilerin yalan konuşmasını
Menfaat uğruna dostların birbirini satmasını
Sevemedim...

Sevemedim...
Gönül kapısını çalanları
Ana yüreğini parçalayanları
Bir 'AN'da çizip karalayanları
Acımasızca katledilen canları
Durmadan akıtılan kanları
Sevgi dolu kalpleri yaralayanları
Sevemedim...

Sevemedim...
Vcdansız kardaşları
Zalim insanları
Düşüncesiz hayvanları
Sevemedim ben
Sevemedim bir türlü!
Sevemedim...

Sevemedim...
Bu labirent **SİSTEMİ**nin
Oluşturduğu yalancı **DÜZENİ**

Sevemedim!
Sevemedim! !
Sevemedim! ! !
Hiç bir şeyi sevemedim! ..
SEVEMEDİM KENDİMİ
Sevemedim...

nisan 2010 denizli

Sadullah Çiçek

Seviyordum...

onu deliler gibi seviyordum
ve onun haberi yoktu
güzel güzel duygularım vardı
onsuz dünya bana dardı
bedenime hep onu sardım
ne gariptir ki;
bilmiyordu, bu anlamsız hallerimi...

karşılıksız seviyordum
her şeyimle onu dinliyordum
onsuz yazımı siliyordum
ne yazık ki;
hiçbir şeyi bilmiyordu

onu seviyordum
ve onun haberi yoktu
karşılıksız, bedeva...
bir sevgiydi
benim ki...

benim ki sadece;
masum bir mutluluk, masum bir sevdaydı
ulaşılması mümkün olmayan
anlamsız mı anlamsız bir
AŞKTI sadece! ..

Sadullah Çiçek

Solhan

GÜZEL MEMLEKETİM!

Solahan Aşireti'nin soyudur
Osmanlı'nın en sadık torunudur
Lokma bulma derdi, tek sorunudur
Hakkı söyleme en güzel huyudur
Adaleti hiç korkmadan savunur
Nur yüzlü önderleriyle avunur

denizli mart 2010

Sadullah Çiçek

Tarifim

Vurgun yemişim; yelpazeler gibi
Dalmışım karanlığa; divaneler gibi
Ne yapacağımı bilmiyorum
Yolumu kaybetmişim, mecnunlar gibi

Ben de insanım; yaşamak istiyorum
Dakika ve saniyelerden tat almak istiyorum
Zalim dñnyanın esiri olmuşum
Kendime yön vermek istiyorum

Can değerli mi? Unutmuşum
Gñlmek mi? Kendimi uyutmuşum
Değerlerimi fazlasıyla aleme sunmuşum
Ağlamayı değil, gñlmek istiyorum.

MAYIS 2008 - SOLHAN / BİNGÖL

Sadullah Çiçek

Tenha Diyar: Doğu

Geçit vermez amansız karlı dağlar
Dört mevsim kapalı, çamurlu yollar
Zahmeti bol, verimi düşük bağlar
Kazma ve kürekle yorulan kollar...

Unutulup kaybolan ücra yerler
Köylü insanlar ne yer, ne içerler
Devlet uğrar mı acaba? Hep derler
Al bayrağa canlar feda ederler.

Veremden, taundan ölen çocuklar
Bitmeyen bulaşıcı hastalıklar
Ahırda, ağılda donan hayvanlar
Devlet halimizi ne zaman anlar?

Hayvan tüccarı milleti soyuyor
Sahte paralarla faka koyuyor
Çakallar ama gözleri oyuyor
Bilmem sahte şeyhler nasıl doyuyor?

Çırıçıplak, merasız düz ovalar
Dört duvar arasınadaki yuvalar
Ölümlerle sonuçlanan davalar
İnsanı titreten soğuk havalar...

Adını koymuşlar; millet meclisi
Her ilden vermişler bir kaç mebusu
Hepsi malayani halk gözlemcisi
Gün gelir; önleriz kara pusuyu.

Terörden ne çekti, bu insanlar
Sosyeteler bilmez; yaşayan anlar
Yalın ayaklarla karda koşanlar
Bir lokmayla mutluluktan uçanlar...

Kışlar zordur; kar yağar, camlar donar
Babalar; çocuklara bir yuva arar
Sıcak bark için; kim arar, kim sorar?
Soğukta daha bedenler sarar! ..

Terör nice anaları ağlattı
Ahırda hayvanlar yakıldı
Deli dolu hayatları karattı
Maddi manevi insanlar çakıldı.

Terör geldi; şeref, namus satıldı
İnsanlığın değeri yok edildi
Nam salan tüm aileler dağıldı
Kardeşe beyaz kefen giydirildi!

Canlar kurbandır, ülkem illerine
Kim dayanır sert yellerine

Umut doğdu, ÇİÇEK'in gözlerine
toprak verilmez; yaban ellerine! ..

Ekim 2009 - Solhan / Bingöl

Bu şiirde Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşanan zorlu yaşam şartları anlatılmak
istenmektedir. örneğın;

'Geçit vermez amansız karlı dağlar
Dört mevsim kapalı, çamurlu yollar'

Daha çok insanların günün gelişmelerine ayak uyduramaması konu alınmaktadır. Ayrıca
bazı temel ve köklü sorunların pençesinde kalan halkın çaresizliğı de konu
edinmektedir.

Sadullah Çiçek

Tuba Yılmaz

Tüm derslere girmedin dönem boyu
Ulan Sado! Kaldın kesin, yıl sonu
Bırak yüzü, kırkı; hayal et, onu
Ayvayı yedin çehren görür moru

Yatma dediler, kolay dedin soru
İhladin sınavlarda, hepsi boru
Lakayt dolaştın hep unuttun zoru
Malum bu ya! Sen git kendini koru
Ayaş asıl şimdi oldun kanguru
Zoytarı! Unut havayı, gururu...

7 nisan 2010 10:40 - denizli

Sadullah Çiçek

Üstat Necip Fazıl Kısakürek

Üstada ALLAH'ta Binlerce Kez Rahmet....

Ünlü bir konakta dünyaya geldi
Sigara, içki, kadını gençliği
Tek başına hayatın esiriydi
Adeta derin boşluğa girmişti
Tutacak el arıyordu elleri...

Nihayet buldu altın defineyi
Eskiye unuttu buldu yeniye
Çan gitmeden -buldum ayarı- dedi
İpi çekip geleceğe yöneldi
Para pulu adeta lanetledi

Fazileti ve farzları çok sevdi
Allah'ı tanımayanları gerdi
Zindanlar ona bir şiir gibiydi
Irmaklar misali coşan bir seldi
Lat putlarla çok mücadele etti

Kemale erdi, gönle huzur verdi
İstirap altında murada erdi
Savundu; dini, imanı, sevgiyi
Allah yolunda buldu üst mevkiyi
Kimlerle mücadele etmedi ki
Ülke hırsızları, aç tilkileri....
Rahatı yerdi, savundu yetimi
Elzemdi; oldu davaya hizmetçi
Kabrin ışık; mekan da CENNET ola! ! !

nisan 2010 denizli

Sadullah Çiçek

Yine Aklıma Geldin

Arkadaşım; çıkmaz sulardayım
Yaylı ipler gibi yulardayım
Beynimdeki kan durulmuyor
İçimdeki cinler bir türlü vurulmuyor...

Ben acı çekmezdim
Ta ki geçen güne kadar
Kalbime nefret tohumlarını ekmezdim
Üzülmezdim manidar manidar...

Hayalini kuruyorum
Gördüğüm her yerde duruyorum
Düşündükçe kuduruyorum
Ah kardeşim; yine uyduruyorum...

Seni andıkça her *AN*
Zindan olur bana mekan
Sensizlikle geçen her zaman
Sanki tüten bir duman

Aklıma gelirsin her gece
Benim için olursun ece
Dilimdeki heceler
Olur birer bilmece!

kasım 2009 malatya

Sadullah Çiçek

Anadolu'yu Sevmek

Güzel Anadolu'yu sevmek
Herhalde bir başka duygu olsa gerek...

Vatan denince
Bayrak denince
Yürekler nasıl çarpar?
Bileniniz var mı acaba?

Nasırlı ellerin
Yumuşacık kalplerin
Ve sevginin ne olduğunu
Anlamak, bilmek lazım...

Anadolu'yu düşünüyorum
Bir başka oluyorum
Hayallerimle, duygularımla
Sevgilerimle, acılarımla
Her şeyi toplarım kendimde! ..

Anadolu bir başka
Memleket...
Kocaman yüreklerin,
Yufka kalpli anaların
Ve
Vatanı için can atan
Gencecik yavruların
Yürek attığı bir diyardır
Anadolu...

Koca Seyitlerin,
Sütçü İmamların,
Çanakkale Şehitlerinin,
Dağlarda terörle mücadele eden
Kahraman Mehmetçiklerin
Yattığı yerdir;
Anadolu...

Anadolu'm;
Dağlara, taşlara, kuşlara, insanlara...
Nasıl anlatsam seni
Bilmiyorum ki;
İçimde tıkanıp kalıyorsun
Düşüncelerime dalar
İsteklerimi dışa salar
Kalbimde;
Bir tek kalırsın!

Yine de;
Kalbim büyüklüğünü
İçine sığdıramıyor

BİR TÜRLÜ! ! !

Sadullah ÇİÇEK
2009 denizli

Sadullah Çiçek

Anlıyor Musun?

Biliyor musun?
Ben sana deliler gibi aşığım
Kavuşamayacağımı bile bile
Ellerini tutup gözlerine doyasıya
Bakamayacağımı bile bile...
Ben seni seviyorum
Ve sen bunu bilmiyorsun.
Anlıyor musun beni?

Ne diyorsun desen de
Rest çekip reddetsen de
Beni tanımasan da, bilmesen de
Sana yabancı gelsem de
O gözlerine vurgunum
Esrar rengiz ruhun esir almış beni...
Her ne kadar;
Seni seviyorum desem de
Benim olamayacaksın asla
Bunu adım gibi biliyorum
Anlıyor musun beni?

Evet! ! !
Benimkisi resmen
Bir zamansızlık, bir dengesizlikti!
Ve de;
Hakkım yoktu,
Seni rahatsız edip huzurunu bozmaya!
Elimde değil, biliyorum;
Yapmamalıyım, etmemeliyim
Diyorum ama
Bir türlü başaramıyorum
Sevdim işte ne yapayım?
Anlıyor musun beni?

Dinle beni ey sevilen! ! !
Asla acı çektirme kendine,
Yalnızlığın çukuruna girme.
Vefasızlık ve çilelerle boğuşurken
Asla kendini bırakma acımasız boşluklara! ! !
Anlıyor musun beni?

Yalnızlığınla baş başa kaldığın zaman
Gözyaşların sel olup akmasın
Başkaları sevinmesin!
Yine yalnız kaldım diye
Sakın derbederliğe vurma kendini...
Seni seven, sayan
Senin iyiliğini isteyen biri var!
Yanında olmasa da, moral vermese de
hayali varlığı da yetmez mi sana
Senin hayalinin ona yettiği gibi....
bunu sakın aklından çıkarma bak!

sadece birazcık düşün
Ve
Azıcık hak ver!
Olur mu?
Anlıyor musun beni?

Onu sevmesen, tanımasan bile...
senin için yaşamaya çalışan biri var
Anlıyor musun beni? ? ?

Biliyorum ki;
muhtemelen gene anlamamışsın beni
Umarım öyle değildir.
Aslında öyle olmamalı
Anlıyor musun beni! ! !

KENDİNE İYİ BAK!
KENDİNE İYİ BAK! !
KENDİNE İYİ BAK! ! !

Sadullah Çiçek

Deniz Baykal: Chp

CEHALAET HALK PARTİSİ

Düzensizlerin kalesi
Elalemin tam kahpesi
Nefret saçar, hep çehresi
İmansızların kalesi
Züppelerin efendisi

Beterlerin sefinesi
Aylakların kefinesi
Yağcılarının reçinesi
Kalpsizlerin tek şifresi
Allah'sızların teklisi
Lat putun ta kendisidir!

Cehaletin temsilcisi
Halk değil, cuntanın sesi
Parti değil, mafya hepsi! ! !

solhan bingöl 2009 aralık

Sadullah Çiçek

Eski Bayramlar...

Nerde kaldı eski bayramlardan saadetler,
Sevgi dolu kucaklaşmalar, özel adetler,
O gök kubbeli şadırvanlı temiz mabetler,
Yaşlı ve genciyle saf tutulan cemaatler...

Yarı yırtık potinleri bayrama saklardık
Her geçen acı günleri zor bela aklardık
Arife günü gecesine kadar şaklardık
Akşam, yarım Arap sabunuyla yıkanırđık!

Çok şükür hiç şikayet etmezdik halimizden
Memnunduk, mutluyduk, belliydi her alimizden
Bayram diye, düşmezdi poşetler elimizden
Evleri gezer hiç durulmazdı, yelimizden...

Sırf yarın bayram diye sabahlardık o anı
Özenle saklanan potinlerin tam zamanı
Hey hat! Neydi o bayram günler! Geçerdi yaman
Keşke hiç bitmese bayramlar! Sönmese canlar!

Sobalı bir mescide bütün köy toplanırdık
Köy imamından başlar, saf saf kopyalanırdık
Mescit sığ diye biz de kendimizi stoklardık
Hayvanlar ahırda onlara sonra bakardı...

Namazdan sonra tür tür yemekler gelir yerdik
Aramızda barış tohumlarını ekerdik
Kurbanları son derece özenli keserdik
Fukarayı güzel şekilde mutlu ederdik...

Rahmetli yakınların ziyaretine gider,
Dönüşte yakın bir evde çayımızı içer,
Ayak altındaki karı acımadan çiğner,
Renk renk, bonbon şekerleri özenle seçerdik...

Bayramlarda olur yardımların en güzeli
Ancak budur: "İslam Alemi"nin tek emeli
Hesapsızın kitabını mutlaka yermeli
Müminleri arasını asla germemeli...

Ah nerde eski bayramlar, hepsini özledim
Gene gelsin bu geçmiş bayramlar, hep gözledim
O bitmiş geleneklerle kalbime közlendim
Bir umudum var gibi; yüreğime sözlendim

Bayramlardır, küskünleri en çok barıştıran
Mümini kurban yardımlarıyla yarıştıran
Bunu kıskanıp ortalığı karıştıranlar!
Dağılma yok: bayramdır, sükutu çağırıştıran! ..

Sadullah çiçek – 2008 malatya

Sadullah iek

Garibim Öğretmenler

Sesleniyorum tüm öğretmenlere
Girmeyin bufalonun pençesine
Götürür, bilmediğiniz yerlere
Yapıştır, tokat gibi ensenize...

Bir iki ayet, bir tane de hadis
Anlatır tarihten birkaç havadis
Köle misali, hepsi saftirikler
Emret müdürüm! Diyen malfirikler..

Öğrencisini sevse gözden düşer
Gizli loca toplantısında pişer
Üflenen balon gibi beyni şişer
Yılkı atları gibi hemen kışner...

Müdür Bey, kime göz kırpsa yaşadı
Kutsal görevle enseyi okşadı
Tutanak yazarken; alır büyük zevk
Sevmediklerini kovar; gelir şevk!

Okulda ajan ordusunu toplar
Onlar arasında kıdemli çavuş
Sigaracı öğrencileri coplar
Zehirli pençesi var; sanki baykuş!

Mertebeli ajanla dostluk kurar
Diğerleri eşek gibi çalışır
Her istediğini an be an sorar
Kerizler; buna zamanla alışır...

Sadullah çiçek
2008 malatya

Sadullah Çiçek

GörünüŖe Bak, GörünüŖe!

Sözünden, dürüstlüğünden ayrılmaz
Mücadelesinde asla yorulmaz
Adaletten bahsederse hiç bıkmaz,
Yahu senden hoppa, züppe olamaz!

İslam deyince tüyleri kabırır
Hicivde tek kral! Saçları ağırır
Küfürde rengi solar ve sararır
Hoppalıklar ancak bunda aranır

GörünüŖe bak, görünüŖe hele
Böyle giderse sırtı gelmez yere
Nankör pisliklerini vermez ele
Bir gün umutsuzca ararsın çare

Çizmiş rotayı ayrılmaz bu yoldan
Saldırır siyasete dört bir koldan
Sınıfa gelir; bahseder, sağdan soldan
Haberin olmaz, cennetteki şoldan

Söz dolaşır; İmam Hatipler kapalı
Aradaki katsayılar fazlalı
Hükümet bu konuya el atmalı
İçindeki kurtları salmalısın!

Törenlerde söz açar adaletten
Bana bakınca dolar dalaletten
Toplantılarda bahis şeraitten:
Yahu ne anlarsın medeniyetten...

Namazını uzun kılar; sözüm yok
Kara cipi var; belli, zekatı çok
Din elinde oldu alet, yaptı b*k
Zaten inanmam bunlara karnım tok!

Sinirliyse durmadan anırır
Kızıdıysa hemen üstüne saldırır
Mecbur dinleriz, durmadan bağırır
Şeytan bile bundan korkup sakınır!

"Saç" deyince yürek taş gibi olur
Bir çatar ki "ruh" olmuş gibi solur
El vurur saç! "Kriz"le kendi sorur:
"Müslüman mısın? " Saç başını yolur.

Unutma! Adalet mülkün temeli
Budur İslam'ın yegane emeli
Her sözünde bunu iyi demeli
Her lafı lokma diye yememeli!

2008 Malatya

Sadullah iek

Günah İşler Gibi...

Adeta günah işler gibi;
Seviyordum seni...
Uğruna ne yollar dener,
Ne sözler söyler
Ne umursamazlıklar, ne vurdumduymazlıklar
Yapardım, dostlarıma karşı.
Herkesi ve her şeyi
Red ederek
Sana yanıyordum
Adeta günah işler gibi...

Adeta günah işler gibi;
Sana tapardım;
Tanrım sen, mabedim sen, ibadetim sen...
Bütün yalvarmalarımı, yakarmalarımı
Senin için yapar
Ve;
Seni kazanmak için
Her yolu mübah görürdüm
Adeta günah işler gibi...

Adeta günah işler gibi;
İyilik meleklerimi kovar
Şeytanları etrafıma toplar
Ve;
Acayip hayallerle
Ne planlar kurardım
Yine de
Tek amacım olarak:
Sana kavuşmak için
Yapardım tüm bu hilelerimi
Adeta günah işler gibi...

Adeta günah işler gibi;
İnkâr ederdim varlığımı
Sen can vermedikçe
Kabullenemezdim yaşantımı
Hep örterdim anılarımı
Günlük hayatta yaptıklarımı, yapacaklarımı
Bile bile yok sayar
Yaradan'ıma da saygısızlık ederek
Seni her şeyim bildim
Ve belki;
Merhamete gelerek alırsın beni yanına
Diye,
Var olan gerçekleri tınlamadım
Adeta günah işler gibi...

Adeta günah işler gibi;
Umursamazdım bu düzeni
Sayısız bilmecelerle dolu olan bu evreni,
Nefes alınarak yaşanılan bu çevreyi,

Kabul etmek istemediğim acı gerçekleri,
Saygıyla önünde eğildiğim değerleri,
Belki de deli dolu olarak geçecek günleri,
Allah'a karşı borçlu olduğum ibadetleri,
Vatana, aileye, dostlara, ahabplara karşı olan sevgiyi,
Ayakta tutup yaşama bağlayan ümitleri,
Acımasız çilelerden çekilenleri,
Gurbet ellerde sırdaş olan hasretleri
Ve
Bazen ipten alan iyi halleri
Ve daha niceleri...
Saydıklarımın tümünü
Bir kenara iterek
Sırf seni kazanayım diye,
Hiçbir şeyle ilgilenemezdim
Adeta günah işler gibi...

Adeta günah işler gibi;
Sana çalışır, sana çabalar
Tüm zamanımı sana kurar
Senin için uyuyup kalkar
Her Allah'ın günü
Sana odaklanıp, dalar
Ve de;
Her şeyi boş vererek
Senin olmak için
Rızalıydım
Tüm olup biteceklere
Adeta günah işler gibi! ! ! ...

Sadullah çiçek - 26 kasım 2010 denizli

Sadullah Çiçek

Kim Kurdu Bu Düzeni?

İtiraz ediyorum, duyan var mı?
Çekilen sıkıntı ne? Soran var mı?
Ezilenin canı mı çıksın illa?
Başkaldırıyorum lan diyen var mı?

Lafa gelince bülbül kesilenler!
Makam, mevki uğruna dilenenler!
Yağcılıkta yerlerde sürünenler!
Yok mu itibarınız, şerefiniz?

Nedir kurulan bu sistem, bu düzen?
Kime çalışıyor, bu yağlı maden?
Hep ezilen garibanlarsa, neden?
Vatandaşım niye içsin, bu kemden?

Çıkarılıyor; yasalar, kanunlar
Yazılıp çiziliyor antlaşmalar
Asılıyor, her yere vesikalar
Nedir bu yaptığınız uydurmalar?

Çalan çırpanlara göz yumuyorsa
Sadece yağlılara yarıyorsa
Çırpınan fukarayı vuruyorsa
Red ediyorum; ortada ne varsa!

Memleket birkaç kişinin olamaz
Belli bir kesimi yok sayılamaz
Varsa ortada; bir düzen, bir devlet
Herkese çalışmalı; fark yapmadan! ..

Sadullah çiçek Kasım 2010

Sadullah Çiçek

Mehmet Akif Ersoy

Milli davasıyla doğan şairdir kendisi
Emeğiyle oldu gönüllerin efendisi
Hak'tı, Hukuktu, Adaletti tek temennisi
Memleketi için değerdi mücadelesi
Erdemiyle kahpelere adeta ders verdi
Tutmadı zulümü, zalimlere baş eğmedi

Allah büyüktür dedi, yüzlerce kamçı yedi
Kanmadı, hızla mücadeleye devam etti
İSTİKLAL MARŞI bize güzel hediyesiydi
Feyziyle milletine yazdığı eseriydi

Emellere alet olmadı, sürgün edildi
Rızalıydı davasına; alemce bilindi
Son nefeste bile sevdiğini belli etti
Onuruyla ve namusuyla herkese yetti
Yüce Yaradan mekanını Cennet eylesin! ...

Milli Şairimize Binlerce kez ALLAH'tan Rahmet...

18 MART 2010 denizli

Sadullah Çiçek

Nedir Benden İstedğin?

Ağına düştüm yaman oldum halim
Sebepsizce harcandı çokça vaktim
Nazınla işlemez oldu saatim
Nedir benden istediğin ey zalim?

Aşkımı yaptın kendine eğlence
Zevk alıyordun beni işletince
Ümitler verdin bana sebepsizce
Her Allah'ın günü ettin işkence

Duygularımla oynadın öylece
Älemde kullandın beni sinsice
Üzerimden hesap yaptın haince
Sorarım muhakkak; günü gelince!

Millettin diline düşürdün beni
Yalanlarla reklam yaptın kendini
Uğraşma; bilen bilir değerini
Sevinme! Enflasyon yutmuştur seni...

Kim bakarsa o maskeli yüzüne
İster istemez kanar her sözüne
Emir bekler gibi çöker dizine
Çok geçmez; er geç inilir özüne!

Güvendim, döktüm içimi delice
Bilmezdim şımarırsın, sevilince
Bin pişmanım seni öyle görünce
Anlatmaz olaydım dedim kendimce!

Düşünemezdim deli olduğunu
Hırçınlığınla çok kalp kıldığını
Yanında ne güllerin solduğunu
Herkese gösterdin gırgırlığını...

Kaç kişi kaybeder, bu kumarında?
Kimler kaybolur, asi duvarında?
Sayı veremiyorum nazarımda
Umarım; yanılmışım kararımda!

Güzelim artık bırak bu huyunu
Canları sıkıp, çıkartma suyunu
Hayatın başındasın, anla bunu
Gün gelir de bulamazsın yolunu...

Şairim, kolay çözülmez benliğim
Ağırım, görünse de hafifliğim
Bakma tipime, güçlüdür kalemim
Huzurumdur; bu altın şiirlerim!

Şair yürekler öyle kolay sevmeyiz
Zaten herkesi sevmeye değmez

Sevse adam gibi sever, vazgeçmez
Girdin bu kalbime ister istemez...

Şairi yaşarken kimse tanımaz
Derin dünyası kolay anlaşılmaz
Ölümden sonra olur, ulaşılmaz
Zaman geçtikçe artık paylaşılmaz

Şairin nefesidir, şiirleri
Ancak onlarda anlatır, kendini
Oradadır; aşkları, sevgileri
Bir gün elbet anlaşılır; değeri...

Zehra! Konu oldun bu şiirime
Seni şiirle anlattım herkese
Artık ölümsüz oldun, ne dersen de
Ece oldun, bu altın hecelerde!

Yıllar sonra ikimiz de göçmüşüz
Fakat her yerde adımız ölümsüz
Haydi ben şairim, sen ne ararsın?
ÇÜNKÜ ŞİİRLERİMDE SEN DE VARSIN! ! !

KASIM 2010 DENİZLİ

Sadullah Çiçek

Sözde; Eğitim Yuvası! ! !

Öyle fena bir yerdeyim ki kalbim yaralı
Özgürlüğüm, hürriyetim yok; bahtım karalı
Bu canım kurşuna dizilmiş gibi taralı
Arkadaş! Yok oldum; bittim, buraya varalı...

Yağcısı ve ajanı el üstünde tutulur
Geridekiler, tam bir çamur gibi yutulur
Hakları alınır, bir kök gibi kurutulur
Böyle giderse daha ne tür canlar burkulur...

Efendisi ve sözde çalışanı övülür
Hakkı arayanlar mı? Ölümüne dövülür
Azarlanır, paylanır ve adeta sövülür
Bu eğitim mi? Zamanla artık düşünülür...

Müdür öğrenciyi tanımaz, yan gelir yatar!
Yardımcı ve öğretmenleri emrine katar!
Verdiği talimatla ajan dostunu satar!
Böyle devam ederse; Bu okul kökten batar! ..

Nöbetçi hoca dert mi dinler? Bugün maruzat!
İzin mi verir? Rüya! Korku var müdür zattan!
Yansam, dursam acaba kim beni eder azat!
Hiç dinlemezler derdimi; hepsi de geri zat! ! !

Anlatamaz derdimi ve arzumu dilekçem
Tutamazlar artık! Ruhuma geçti bilekçem
Öğrenciler okullarda birer kemenniyet
Burada hayal bile edilemez emniyet! ...

Sadullah çiçek 2008 mltya

Sadullah Çiçek

Şehit Anası

Ahmed'in öldü diyorlar
Halbuki yanılıyorlar
Şehit oldu demiyorlar
Mertebeyi bilmiyorlar

Acı haberler tez gelir
Ocaklara ateş düşer
Ana yüreğidir, erir
Ağlamaktan gözler şişer

Hain planlarla vurulur
Öldüren elbet bulunur
Teröristler kusturulur
Şehide bin can burkulur

Ana içi dolu keder
Ne yapsın gayri, bir kader
Unutmaz onu yad eller
Cennet hazır; onu bekler!

Unutma şehitler ölmez
Yurt öyle rahat bölünmez
Yürekteki ateş sönmez
Vatan savunması bitmez! ! !

2008 mltya sadullah çiçek

Sadullah Çiçek

Şerife Nine: Hatırlayan Var Mı?

Anadolunun تنها bir yerinden
Elazığın küçük bir ilçesinden
Karakoçanın kırsal bir köyünden
Yüreği mavzer Şerife Nineden
Bahsediyorum; hatırlayan var mı?

Asi bir gecenin karanlığında
Dönerken; torunu vardı yanında
Eşkiyalara denk gelince yolda
Feda etmişti kendini o anda !
Siper olmuştu; hatırlayan var mı?

Mübarek cuma akşamı gitmişti
Mezarlığa, bir yakarıştı derdi
Ölümü hatırlamaydı, hedefi
Geçimi dardı, yüreği zengindi
Bir yanardağdı; hatırlayan var mı?

Anadolunun tipik kadınıydı
Torunu onun diğer yarısıydı
vatan toprakları tek sevdasıydı
kendini kurşunlara bırakmıştı
Sevda doluydu; hatırlayan var mı?

Haber olsun diye vardı manşette
Artık akılda yok tek bir seferde
Unutulup gitti, gazetelerde
Başka bir şey vardı; Şerife Ninede
Sesleniyorum; hatırlayan var mı?

not: 24 haziran 2010da Elazığın karakoçan ilçesinde güvenlik güçleri ile pkkliler arasında çıkan çatışmada çatışma çatışma ortasında kalmış. torununu kurşunlardan korumak için kendini kurşunlara siper ederek torunu kurtulmuş. kendisi ise şehit olmuştur. Allah rahmet eylesin. mekanı cennet olsun. Şerife ninelerin unutulmaması dileğiyle...

Sadullah Çiçek

Tanımım Yok!

Yaşıyorum;
Denli densiz
Rotasını kaybetmiş gemi gibiyim
Ümitsizliğin sağa sola vurduğu gibi
Toz pembe hayaller misali...

Doğmuşum;
Fakat başka alemlerde nefes almışım
Değişik çırılar yakılıyor hayatımda
Neden ben?
Anlamış değilim.
Kör kütük kurbanlar misali...

Çıraları yanlış yakan ben miyim yoksa?
Farkında olmadan kendime zarar mı veriyorum?
Hiçbir şeyin farkında değilim!
Yolsuz yolcu misali...

Şöyle bir fener olsa da
Önümü görebilsem diyorum
Ne yazık ki onun da yanımda
Işığını kaybedeceğinden
Ve yine
Karanlıklarla baş başa kalma
Labirentlerinden kurtulmama korkusundan
Ne yapacağını bilmeyen
Bilinçsiz adamın
Meçhul ruh misali...

Yiyorum, içiyorum,
Konuşuyorum, duyuyorum,
Geziyorum, eğleniyorum,
Aşık oluyorum,
Ağlıyorum, gülüyorum
Bunların tümünün yaşadığının,
Nefes alabildiğimin garantisi herhalde.
Fakat ben bambaşka alemlerdeyim
Tanımlayamadığım
Bir acayip durum misali...

Yaşayıp da
Yaşadığının farkında olmayan insan!
Nefes alışverişinde
Ve;
Aldığı her solukta
Bahtsızlığı, karamsarlığı, acizliği...
Hatırlayan, yaşayan
Ya da
Hatırlamak, yaşamak zorunda olan biçare insan
Tılsımlı rıhtımlar misali...

Geçen her saniyenin;

Sadece bir zaman kaybı,
Aşkın, sevginin, heyecanın, güzelim duyguların
Uğramadığı boş, terkedilmiş limandaki
Gemi kaptanı misali...

Attığı her adımın farkında olan
Fakat
Canlı mı, ceset mi?
Belirsizliğini hep koruyan
Kendine bir mana, anlam ve tanım veremeyen
Yaşayan ölü misali...

Sadullah ÇİÇEK - Denizli - 17.03.2011

Sadullah Çiçek

Ters İşler

Dünya tersine dönüyor
Lambalar bir bir sönüyor
Şeytanlar hep övülüyor
Gelen giden hep sövüyor

Adil sözler kurutuldu
Mizanlar da unutuldu
Dürüstler sanki yutuldu
Uyananlar susturuldu

Arkadaşlar ne yapayım
Bana inanın kapayım
Elim güçlüyse, atayım
Varlığımı da satayım

İnsanlık ne çabuk bitti
Çabalar da heba gitti
Hakimler aklını yitti
Çare onlara aitti! ..

Hak'tan haberleri yoktur
Zaten bahaneler çoktur
Rüşvetten mideler toktur
Hakkı bekleyene şoktur

Şeref ve namus satılmış
Hamliğa maya katılmış
Zanlar meydana atılmış
Gelen gidene çatılmış

Doğru ve gerçeği bilmez
Yalan ve yanlış silmez
Hakikati hiç dinlemez
Adalet işine gelmez! ..

Sadullah çiçek – aralık 2008 malatya

Sadullah Çiçek

Yıldızlarda Kaybolan Hayaller

Eskiden gökyüzüne bakarken
Ufukta görünen çoban yıldızıyla
Süslerdik hayallerimizi
Uçurtmalarla dilekler yollardık
Alnımızın akıyla
Yüreğimizin paklığıyla
Semanın derin endamına dalar
Arzuhallerimizi
Ve
Canlı canlı yaşadığımız
Rüyalarımızı zevkle anlatırdık...

Çekinmeden söylerdik her şeyimizi
Cesurduk;
Çünkü güveniyorduk, sırlarımızla yoldaş bilirdik onları
Dertlerin en incisini bile dile getirirdik
Gizlimiz, saklımız ufuklarda bize gülümseyen
Yıldızların pençesinde saklıydı
Onlar, hayallerimizin son noktasıydı...

Gecenin karanlığında;
Başları kaldırıp semayı izlerken,
Galaksinin içindeki küme küme yıldızları
Hep yanımızda bulurduk...

Bulutlarla yıldızımız hiç barışmaz
Kara grupları hep hain bilirdik
Neden kıskanırsınız ey bulutlar!
Demeden geçemiyorduk bir türlü.
Çekin perdelerinizi, açılın ufkumuz!
Yıldızlarımızı saklamayın derdik hep.
Çıldırırdık;
Nahoş naralarla rahatsız ederdik çevreyi
Zikre dalan kainatın
Yaramaz çocukları gibiydik.
Yalnızlığı asla kabullenemezdik,
Bulutların, sırdaş yıldızlarımızı örttüğü anlarda
Deli fırtınalar kopardı yüreğimizden
Fışkıra fışkıra tükenmezdi asi dalgalarımızı...

Yalnızlığın
Allah'a mahsus olduğunu bile bile
Bir nefes bilirdik yıldızları,
Hele ki çoban yıldızı!

Sanki bizim için yaratılmıştı
Gecenin avazında
Köy çeşmesinin başında otururken
Ve
Yürek yakan ağıtlarımızı patlatırken
Bir tek o dinlerdi bizi sanki
Deli dolu sevdalarımızın,

Ağlatan hikayelerimizin,
Acılarla dolu gereklerimizin...
are olarak oban yıldıının
Hakemliğine başvurur
Müvekkil olarak bıraktırdık ona kendimizi...

Ay ışığını parlaklığıyla
Kınalı gelinler gibi süslenirken yeryüzü
İster istemez delikanlı aşklarımızı hatırlardık
Belki sessiz görünürdük
İnanın hep kan ağlardık
Delip deşerdik içimizdeki gönöl yarasını
İşte bu yüzden yıldızları
Dost edinir, dost sayar
Hekim olarak bir tek yıldızları bilirdik!

Yüreğimizdeki hayallerle
Yıldızlara sığınardık
Kahpe dünyanın esareti sararken benliğimizi
Tutuklaşıp dert anlatamayan yüreğimiz
Yıldızların gönüldaşlık yapmalarıyla
Gına gelir;
Boşalınca kadar
Hüngür hüngür ağlamalarla
Kalıplaşan dertlerini dökerdi ortaya...

Neden kopardınız yıldızları bizden
Eskiden bulutlara atardık!
Her nedense;
tek suçlu olarak onları bilirdik çünkü.
Onların masum olduğunu zamanın
Acımasız serüvenleri nasıl da gösterdi bize!

Belki kabullenemezdik;
Yıldızların da bir gün kayıp gitmelerini...
Bağlanmayın, umutlanmayın, heveslenmeyin
Yağmur yağdırması gibi gösterip de
Gözyaşı akıtan bulutların
Hüznünü daha yeni yeni anlıyoruz.
Kapalı kapılar ardında yıldızlarla
Savaşıyordu belki onlar!
Ne olur, ne olur!
Aldatmayın, aldatmayın
Bu masum yürekleri,
Siz de kaybolacağınızı bildiğiniz halde
Nedir bu yaptığınız insafılık?
Yalnızlıkla hissetmesin kendilerini
Bu canlar, bu yürekler!

Ne bilirdik!
Güneşin parlaklığının
Yıldızları da dize getireceğinden

Ve;
Ufukta ki tek kralın güneşin olduğundan habersizdik,
Yıldızlara anlattığımız;
Dertlerimizin, kederlerimizin,
Hayallerimizin, duygularımızın
Ve paylaştığımız sırlarımızın
İleri de kocaman bir
Karanlığın boşluğuna düşeceğinden...

Büyük ümitsizliklerle dolu
Her yeni uyanışımız, nefes alışverişimiz.
Yıldızlara
Ve de hiçbir şeye güven kalmadı artık.
Ufukta yıldızların pençesinde kalan
Hayallerimizin peşindeyiz
Arıyoruz, tarıyoruz
Bulamayacağız onu da biliyoruz!

İşte şimdi her şeyin farkına varıldı
Asıl cevherimiz;
Çocukça, hiçbir şeyden habersizce;
Yaşadığımız, tattığımız, kokladığımız, anladığımız...
O eski hatıraların ve acıların canlılığı
Ve hala heyecan verici oluşları...

Uçup gitti birbiri ardına;
Güvencimiz,
Şevincimiz,
İnancımız,
Sevdamız
Ve de;
O yere, göğe sığdıramadığımız
Koskoca HAYALLERİMİZ.

Sadullah ÇİÇEK – 22.03.2011 – SALI - DENİZLİ

Sadullah Çiçek

Zehra Bittin Artık!

İçime çektiğim
Sigara dumanı kadar
Hatıran, anın, yaşayışın
Yok bende!
Bitti her şey! Bitti!
Gözümde uçuş gittin
Uzaklaştın, kayboldun
Uzak diyarlara, memleketlere
Belirsiz anılarıma karıştın
Pembe cümbüş güzelliğin
Artık ilgilendirmiyor beni...

Soluduğum;
Bir nefes gibiydin
Can alır, verirdin
Yumuşacık kalbimi deler geçerdin
Bir zamanlar...

Yok! Yok! Yok!
Akıp gitti her şey
Çok eskiden kaldı
Artık;
Paylaşımlarımız, yaşantımız
Dileklerimiz, arzularımız...
Hiçbiri yok!
Yok hiçbirisi!

Ciğerlerimi eriten;
Gözlerin, bakışların, ruhun
Bir maziden, bir hatıradan
İbaret artık
Tükendi varlığın...

Kalmadı bende;
Senden hiçbir şey!
Artık;
Sigaranın izmariti gibi
Küllükte acımadan
Eze eze söndürüyorum
Seni...

Sigaranın,
Zehirli dumanlarını
İzmaritin sapına kadar
Nasıl içtiysem;
Şeni de öyle
İçer, içer, içer
Hayalimdeki varlığınla
Kendimi bitirinceye kadar
Sessizliğe gömerdim
Kalbimi
Ve

Bedenimi...

Zehra;
Yanımda bir hiçsin
Bir çöp, bir izmarit kadar
Sana değer verip
Düşünemiyorum seni..

Seni tanımıyorum
Uzaklaş benden
Muhatabım olma artık!
Benimle oyna
Oyuncağın değilim...

Ağlatma, sızlatma
Her gece beni
Alemlere, mekanlara daldırtma artık
Uğraşma benimle
Uğraşma!

Yalvarıyorum sana
Harcatma beni
Canımı yiyip bitirdin
Artık kemiklerimi sızlatıyorsun
Bıktım, usandım...
Yeter artık! Yeter! ..

Sadullah çiçek – 21.11.2010 - denizli

Sadullah Çiçek